

hallare m.

hållars m. III,

'invånare på St. d. d. a Hallan
i Åste.'

Hustrun: hållsa f.

Gen. hållar anger familjen d.
hällhörighet till denna.

Ex.: hållar gård: kötnan på St.
Hallå.

hållar gård: kötnan på St. Hallå (fou)
Landsm. Uppsala 6684a. E. Sandberg 1946. ÅSLE
VGL.